

امور تحریر یہ ایچون فؤاد بکہ
وامور اداره ایچون آرتین افندی بہ
مراجعت اولنور۔

—

مسلکمزہ موافق آثار قبول اولنور۔
درج اولنمیان اوراق اعادہ اولنماز۔

مجلہ اولنور

اداره خانہ سی باب عالی جادہ سندہ
۵۲ نومرولی « شرکت مرتبہ »
مطبعہ سیدرہ۔

—

استانبول ایچون سنہ لکی مطبعہ دن
آلفق شرطیلہ ۴۰ طشرہ لره پوستہ
اجرتیلہ برابر ۶۰ غروشدرہ۔

نسخہ سی ۱ غروش

پنجشنبہ کونلری نشر اولنور ادبی، فنی و صناعی غزترہ در

نسخہ سی ۱ غروش

آثار ادبیه

تخطر ایت

سمای تابناک، هر طرفی مستغرق انوار
ایتمکده ایکن بر حدیقه دلکشاده، کول
کنارنده سکا، آیاقلریکه قاپانهرق، اعلان
عشق و محبت ایتدیکم اوشب سمادت آوری
تخطر ایت!

ماهر برسام فرجه سیله تصویره سزا
اولان اوحال او قدر رقت آور ایدی که
کولک روزکاردن دولایی تموجنا اولان
میاه خوش منطری، بر حضارت فرحجشا
ایچنده بولنان طاغیر، تپیلر وحی کواکب
بیله سنک او دهن صافیانه کدن چیقہ جق
اولان جوابه کال تهاکله منتظر ایدیلر.
چشمان عظمت نشانکده بردن بره اماره
تمایل، نشانه خلوت کورونجه وهله فم کل
فامکی دوداقلرمده حس ایدنجه نه صورته
صیحدزن اولدینمی، وجودمک او آنده کی درجه
حرارتی، دست نره منکی نه مرتبه اشتیاقله
صیقده نیمی وکویا کواکبدن برینی غصب
ایتمش کبی خوف و خشیتله مملو مسرمدن
نه قدر صیچرادیغمی تخطر ایت!

ضربان قلبک پک زیاده اولدینی حاله
او طانی کوزلریکی جزئی قاپامشدک!

او لوحه بی مثالی تماشا ایچون اولانجه
قوتیله بولولطر آلتندن قورتیلوب چیقان
بدرمنیر، وجه دلستانکی تنویر ایدر ایتمز
رخسارکده آچیلان کلر او قدر کلکون
ایدی که سنک او حالکی شعرای زمان کوره جک
اولسلر کندیلرینی «بهشت حجاب» ده ظن
ایده جکلری بی ریب وکان ایدی!

مسعودیت آیه مزه مقدمه دیمک اولان
او آنده کی مسرتمز غیر قابل وصف و تعریف
ایدی.

کویا شو جهان عبرته هنوز قدمه نهاده
اولدیغمزه وشو عالم فانیده ایکیزدن باشقه
فرد آفریده بولنهدیغمه ذاهب اولمشدق!
نه حکمتدر بیله مم:

ایکی قلب برلشنجه کندیلرینی «عالم»
لفظنه ماصدق ظن ایدرلر!

مصطفی فاضل

موت نه در؟

آفتاب عالمتابک طلوعندن غروبنه قدر
چالیشوب چالایوبده کیچیلین خواب نوشین
استراحتنه دالمق نه قدر خوش اولور!

آه! حیات بشر نه مشکل الحل مهمل
لردندر! اکمک پاره سی تدارکی ایچون بر
چوق زحمت چکرز؛ غائله فردا بزی علی-
الدوام بی حضور ایدر؛ روز و شب چالیشیرز؛
نه قدر مسعود اولسدق ینه دویه میز؛ عاقبت،
اوت عاقبت موت بی امانه تسلیم عنان حیاته
مجبور اولورز!

اوت، موت، کتاب حیات بشرده مسطور
مزاحم و مشکلاتک، آمال و تمیئاتک صوک
سطریدر.

اوخ! ایام حیاتیه نک ختامپذیر اولمسی
نه قدر لذت آوردر!

حقیقت حال بومر کرده اولدینی حاله
جزئی رنجش بالنی موجب اولان شیردن
قاچان انسان عجب اولومدن نه ایچون قورقار؟
زیارتیله بزی حصه یاب سرور ایدن اویقوده
براولوم دکلیدر؟ اما اویقوده، بر آز صوکره
اکتساب حیات جدید وارمی دینه جک؟
معلوم آ «موت حقیقی یوقدر» انسان قبردهده
اویویه جق دینیورسه ده بو برامیددر، حقیقت
دکلدر.

مأذنه الهیهدن جزئی حصه چین اولملری
جهتیه کندیلرینی «بدبخت» ظن ایدنلریله

او خواب ابدی قارشیسنده زانغیر زانغیر
تیترلر! حقلری ده وار آ. زیرا، نه مرتبه
دوچار مشکلات اولسه، حیاطده ینه جاذبه
حیات وارددر. انسان، نه قدر فقیر، نه قدر
مکدر اولسه، ینه انساندر آ؟

«خوف ممات» قلب بشره اوقدر تاثیر
ایتمشدر که بعض کیسه لریتاغه یاتارکن بسبتون
محو و نابود اولمسی دوزخه ترجیح ایدرلر.

اوف! اوبستر ارضه بزمه حال یاتیله جق.
موت بی امان اودزجه سخت دلدر که نه قدر
استرحام ایتسه ک، نه قدر تهدید ایتسه بولونسق
زرتما تاثیر ایتمز؛ هر نه زمان ایسترسه کریبلا-
نمزدن یاقلار. تعیین اولونان ساعتی تأخیر
ایتمکی؟ بیوده یورغوناق!

مع مافیه بعض سبکمز انک فکرینه کوره
حیاتمه خاتمه چکمک ید اختیار مزده ایمش.
بستر موته یاتمسی آرزو ایتدیکمز زمان
«انتخاب» ایده بیایر مشنر! نه باطل فکر!
«وجود» دیدیکمز او «قلب مستعار» ک
صانعی کیدر؟ امانته خیانت اولورمی؟
ترقیات مدنیله نتایج معکوسه می تولید
ایدیور؟!...

تولد نه در؟ «موته محکومیت» دکلی؟
بو، اویله بر قانون الهیدر که بلا استثنا
مخلوقاتک کافه سی او قانونه تابعدر. هر نردیه
کیده جک اولسدق چشمانمز، سدی ید
اختیار مزده اولمایوب کشادینه مقتدر بولندیغمز
او «باب مشؤم» ه معطوف اولور!

خلاصه موت، تعاقب ایامله برابر
اوزرمزه هجوم ایدن بالجمله مصائبدن متولد
«خاتمه اضطراب بشر» در.

مصطفی فاضل

